

कनोत्था (कन + उत्था) f. ein best. Cypergras (भद्रमुस्ता) RĪGĀN. im ÇKDr. — Vgl. कनरुक्.

1. कङ्क्य adj. von कन Gebüsch VS. 16, 34.

2. कङ्क्य 1) adj. (von कन 1.) vielleicht geheim: मधु RV. 5, 44, 11. — 2) f. कङ्क्या a) (von कन 3.) Gürtel; Leibgurt (bei Pferden, Elephanten) IRĪH. bei ŚiJ. zu RV. 1, 18, 1. Nir. 2, 2. AK. 2, 8, 2, 10. 3, 4, 24, 160. H. 1232. an. 2, 349. MED. j. 9. अरं रोदसी कङ्क्ये नाम्ने RV. 1, 173, 7. परि वा भूतु विद्यत इयं मतिः कङ्क्याश्चैव वाजिनो 7, 104, 6. अस्या किल वां कङ्क्यैव युक्तं परि घञ्जाते 10, 10, 13. परि घञ्जातं दशं कङ्क्याभिः 101, 10 bildlich von den Fingern; daher die Anführung NAIGH. 2, 5; vgl. auch दशकङ्क्य mit zehn Gurten umwunden d. h. mit den zehn Fingern gefasst, von den Soma-Steinen RV. 10, 94, 7. — MBh. 2, 900 (s. u. कन 6.). सुवर्णकङ्क्य (ein Elephant) 4, 2308. R. 2, 92, 32. — b) Obergewand H. an. MED. Viell. Borte, Einfassung eines Gewandes KATHĪS. 18, 5. — c) Ringmauer und der von ihr eingeschlossene Raum AK. 3, 4, 24, 160. H. an. MED. ते लतीत्य जनाकीर्णाः कङ्क्यास्तिस्रः MBh. 2, 327. कङ्क्याः सप्ताभिक्राम (wohl अतिक्राम zu lesen) R. 2, 37, 17. प्रविश्याष्टमो कङ्क्याम् 22. अभिगम्य गृह्णतुः कङ्क्यामपि विगाह्य (so zu lesen) च 6, 39, 4. वाह्यकङ्क्या MBh. 2, 32. सप्तकङ्क्य R. 4, 33, 24. अन्ये च कुर्यो द्वाःस्था गृह्णकङ्क्यगतास्तथा (कङ्क्य!) 33. = अन्तर्गृह्ण das Innere eines Hauses SUBH. im ÇKDr. — d) Abrus precatorius (s. गुञ्जा) ÇABDAR. im ÇKDr. — e) Aehnlichkeit. — f) Anstrengung H. an. — 3) n. a) Wagschale MĪT. 145, 20. Z. d. d. m. G. 9, 666. — b) ein best. Theil des Wagens, Flügel (?): (विमानम् पाण्डुराभिः पताकाभिर्घञ्जैश्च बद्धभिर्युतम् | शमितं हेमकङ्क्यैश्च हेमपट्टविभूषितम् || R. 6, 106, 23. — Vgl. कन.

कङ्क्यप्रं (कङ्क्या + प्र mit Kürzung des Auslauts) adj. den Gurt füllend, von wohlgenährten Rossen RV. 1, 10, 3.

कङ्क्यावन् (von कङ्क्या) adj. mit einem Leibgurt versehen: कृस्ती P. 6, 1, 37, VĀRT. 3, Sch.

कङ्क्यावेतक m. = कनोत्थेक MED. k. 225, mit den Varianten: कणं st. कवि und खड्ग st. पिङ्ग. ÇKDr. und WILS. führen u. कनोत्थेक MED. als Autorität an und zwar mit den in H. an. angegebenen Bedeutungen.

कङ्क्यं, कङ्क्यति cachinnare, lachen DĀTUP. 5, 6. 19, 22. अकङ्क्यत् P. 7, 2, 5, Sch.

कङ्क्या f. schlechte Schreibart für कङ्क्या Ringmauer ÇABDAR. im ÇKDr.

कङ्क्यं, कङ्क्यति thun DĀTUP. 19, 29 (vgl. WEST.).

कङ्क्यत्थ = कङ्क्यत्थ BHAR. zu AK. im ÇKDr. u. कङ्क्यत्थ und कङ्क्यत्थ.

कङ्क्यं, कङ्क्यते gehen DĀTUP. 4, 20.

कङ्क्य 1) m. a) Reiher (hier und da scheint aber ein Raubvogel gemeint zu sein. Die Federn bei Pfeilen verwendet.) AK. 2, 3, 16. TRIK. 2, 5, 16. 3, 3, 15. H. 1333. 1247. an. 2, 3. MED. k. 18. HĀR. 186. VS. 24, 31. SV. II, 9, 3, 6, 1. ABH. BR. in Ind. St. 1, 40. MBh. 1, 3603. 13, 5473. HĪP. 4, 9. R. 6, 90, 25. SUÇA. 1, 114, 3. 118, 5. 132, 3. 202, 13. 2, 196, 17. MĀKĪ. 144, 11. PRAB. 87, 12. BHĪG. P. 3, 10, 23. (शराः) कङ्क्यवर्द्धिणावाससः MBh. 4, 1867. कङ्क्यवाससः R. 6, 19, 63. der Urreiter ein Sohn der Surasā MBh. 1, 2633. कङ्क्यचित् in Gestalt eines Reiters geschichtet TS. 5, 4, 21, 1. ÇAT. BR. 6, 7, 2, 8. KĪTJ. Ç. 16, 3, 9. Vgl. कङ्क्यपत्र, कङ्क्यपत्रिन्. — b) eine Mango-Species (मङ्गराजचूत) RĪGĀN. im ÇKDr. — c) ein Bein. JAMA'S TRIK. 3, 3, 15. H. an.

MED. — d) N. pr. eines Königs MBh. 1, 227. 2, 623. 1274. ein Vṛshṇi 1, 6999. ein Sohn Ugrasena's HĀRIV. 2028. 3081. 6627. BHĪG. P. 9, 24, 23. VP. 436. ein Sohn Çūra's BHĪG. P. 9, 24, 28. 43. — e) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2, 1850. VARĪH. BRH. S. 14, 4 in Verz. d. B. H. 240. BHĪG. P. 2, 4, 18. 9, 20, 30. LĪA. I, 831. — f) ein Name, den Judhishthira beim König Virāṭa annimmt, wobei er sich für einen Brahmanen ausgiebt, MBh. 4, 23. 224. 227. TRIK. 2, 8, 14. H. 707. Daher — g) ein Brahman dem Scheine nach TRIK. 3, 3, 15. H. an. MED. Nach der ÇABDAM. im ÇKDr. auch: ein Krieger; vielleicht stand in einem älteren Wörterbuch: ein Krieger, der sich für einen Brahmanen ausgiebt. — 2) f. कङ्क्या a) eine Art Sandelholz (s. गोशोर्ष) ÇABDAM. im ÇKDr. — b) Lotusduft WILS. — c) N. pr. einer Tochter Ugrasena's und Schwester Kāñka's HĀRIV. 2029. BHĪG. P. 9, 24, 24. 40. कङ्क्या VP. 436.

कङ्क्य m. 1) Panzer UṆ. 4, 82. H. 766. कङ्क्यवर्मसंधिषु R. 5, 80, 32. सर्वायुधैः कङ्क्यभेदिभिः RAGH. 7, 56. व्यूढकङ्क्य gepanzert AK. 2, 8, 2, 33 (v. l. उढकङ्क्य). Auch कङ्क्यक m. AK. 2, 8, 2, 32. — 2) ein eiserner Haken zum Antreiben des Elephanten (अङ्कुश) HĀR. 204.

कङ्क्यटिकं (चतुर्धरेषु) von कङ्क्यट gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4, 2, 80.

कङ्क्यटिन् und कङ्क्यटिल (चतुर्धरेषु) von कङ्क्यट gaṇa प्रेतादि und काशादि zu P. 4, 2, 80.

कङ्क्या 1) m. n. TRIK. 3, 3, 13. Reif, ringförmiger Schmuck; am Fusse eines Elephanten: गजः कङ्क्याभूषणः MBh. 3, 15757. als Waffe gebraucht: त्रिशूलमस्त्रं धारं च कापालमयं कङ्क्याम VĪCV. 6, 12. R. 1, 29, 13. als Schmuck am Handgelenk getragen: दानेन पाणिर्न तु कङ्क्येन (विभाति) BHARTṚ. 2, 63. सुवर्णकङ्क्या HĪR. 10, 9, 17. 11, 5. 12, 1. करपल्लवकङ्क्या KĀURAP. 34. लोलकङ्क्यारपात्कार PRAB. 40, 6. 104, 3. BHĪG. P. 6, 16, 30. करकङ्क्याद्वय ŚiH. D. 47, 3. मत्कङ्क्यान्यस्तं मुक्तापालम् 57, 13. Am Ende eines adj. comp. f. स्त्रीः स्फुरत्वारकङ्क्यो voc. ÇRUT. (Ba.) 39. = करभूषण AK. 2, 6, 2, 9. H. 663. = कृस्तसूत्र TRIK. 3, 3, 124. = करभूषण, कृस्तसूत्र, माण्डन H. an. 3, 196. 197. = करभूषा, सूत्र, माण्डन MED. n. 40. = शंखर Kranz VĪCV. im ÇKDr. — 2) f. ई = किङ्किणी ein Schmuck mit klingenden Glückchen BHAR. zu AK. 2, 6, 2, 11. ÇKDr. — Wird von कण् mit Redupl. abgeleitet.

कङ्क्यापुर (कं + पुर) u. N. einer nach Kāñkaṇavarsha benannten Stadt RĪGĀ-TAR. 6, 301.

कङ्क्याप्रिय (कं + प्रि) m. N. pr. eines Dieners von Çiva Vjāpi zu H. 240. HĀRIV. LANGL. I, 513. An beiden Orten: कङ्क्यन्.

कङ्क्यावर्ष (कङ्क्या Armband + वर्ष Regen) m. N. pr. eines Alchymisten (रससिद्ध) RĪGĀ-TAR. 4, 246. Bein. des Königs Kshemagupta: तस्य कङ्क्यावर्षो (so ist zu lesen) ऽसत्यभिधानं विधाय ते | तोषिताश्वासकृच्चक्रुदोक्षोः कङ्क्यावर्षिताम् || 6, 161. 301.

कङ्क्यापिन् (von कङ्क्या) 1) adj. mit einem Armband geschmückt: कङ्क्यापी करः (so zu lesen) KATHĪS. 22, 91. — 2) m. ein Bein. Çiva's Çiv.

कङ्क्यापीका f. = घापिका (= कङ्क्यापी) und प्रतिसर (प्रतिसर) UṆ. 4, 18.

कङ्क्यत m. 1) Kamm H. 688 (m. f. n.). BHAR. zu AK. 2, 6, 2, 41 (f. कङ्क्यती und n.). ÇKDr. कृत्रिमः कङ्क्यतः शतदस्य रूयः AV. 14, 2, 68. KAUC. 76. PĀR. GRUJ. 2, 14. R. 2, 91, 70. — 2) in einer Zauberformel RV. 1, 191, 1 nach ŚiJ. ein best. schädliches Thier. — Vgl. वित्रङ्कत, सतीनकङ्क्यत.